

[Lynnerup Nielsen.]

ikke overraske. Afgørende er det, at den lovpligtige forsikring bliver af en sådan størrelse, at den vil kunne dække rimelige erstatninger til de skadelidte, og så er den foreslåede forhøjelse ganske nødvendig.

Med disse bemærkninger kan jeg på mit partis vegne give tilslutning også til forslaget om en forhøjelse af den lovpligtige ansvarsforsikring, ligesom vi kan tilslutte os de nødvendige, men væsentlig mindre ændringer, der i øvrigt er foreslået.

Aksel Larsen: Det forekommer mig, at det er et ganske godt forslag, den højtærede justitsminister her har fremsat om forhøjelse af den lovpligtige ansvarsforsikring for motorkøretøjer, disses ejere eller brugere. Jeg vil ikke påtage mig at afgøre, om det er de helt rigtige beløb, man har fundet frem til i lovforslaget, men det kan der forhandles om, og det kan overvejes. Det er i hvert fald givet, at de beløb, man har opereret med hidtil, er tidens udvikling og de stigende priser løbet fra for længe siden; der måtte ske en regulering. Men jeg vil tillade mig, idet jeg anbefaler denne del af lovforslaget, at henstille til rette vedkommende at have opmærksomheden henvendt på, at en sådan lovpligtig forhøjelse ikke bliver misbrugt af forsikringsselskaberne. Det skulle jo nødigt gå sådan, at den bevirkede, at et forsikringsselskab ved den ene eller den anden form for beregning kunne skaffe sig en ekstrafortjeneste.

I øvrigt må jeg måske med det samme have lov til at sige, at navnlig hvad angår lovpligtige forsikringer, er det egentlig noget urimeligt, at det skal være overladt til private forsikringsselskaber. Det kunne lige så godt være samfundet, der tog sig af den sag.

Hvad den anden del af lovforslaget angår, kan jeg ikke komme med nogen anerkennende bemærkning. Det bedrøver mig for så vidt, som det hidtil i reglen har været sådan, at den nuværende højtærede justitsminister og jeg har været enige om alle

hånde praktiske spørgsmål, men det er vi nu ikke her. Vi er det ikke bl. a. af den grund, at jeg ikke begriber, hvorfor justitsministeren, der, så vidt jeg kan se, har alle fornødne beføjelser i hænde i den allerede eksisterende færdselslov, kommer med dette forslag. Hvis der skulle være nogen grund til at gøre det, må det altså være, fordi man ønsker en mere detaljeret beføjelse, der kan tillade én at gå længere, end man mener at have kompetence til efter den hidtidige generelle bestemmelse i færdselsloven. Det vil jeg advare imod. Jeg synes, at færdselsloven, hvad angår hastighedsgrænsen, er ganske godt affattet, og det er min opfattelse — jeg kan naturligvis som subjektiv bedømmer tage fejl — at efter at vi har fået den nye færdselslov med den såkaldt frie hastighed, som i virkeligheden aldeles ikke er fri hastighed, men en hastighed, der skal afpasses efter forholdene, er trafikken blevet langt bedre her i landet, og der køres gennemgående langt mere forsvarligt end tidligere. Jeg tror ikke, det er en fordel med en generel hastighedsbegrænsning; jeg tror det ikke, fordi det medfører, at mange, som ikke er i stand til at køre med stor hastighed, eller hvis vogn ikke er særlig velegnet dertil, går ud fra, at når de blot holder sig lige op til den lovbestemte generelle hastighedsgrænse, er alting i orden. Det fører til, at folk, som burde køre langsommere, kører for hurtigt efter forholdene. Det er min opfattelse, at hvis man vil fortsætte med færdselspropagandaen bistået af færdselspolitiet, vil man kunne få en endnu bedre færdselskultur, end vi nu har herhjemme, og så vil den forbedring i motorfærdslen, der indtrådte efter den nye færdselslov, fortsætte. Jeg er bange for, at det vil være at lægge gift herfor, hvis man indfører en generel hastighedsbegrænsning.

Nu vel, her er heller ikke tale om generel hastighedsbegrænsning for hele landet, men om en generel hastighedsbegrænsning for tæt bebyggede områder. Måske burde man ikke larme så meget op over det, idet der, sådan som det er skik i den slags love, også